

Организация без „авторитет“

След като споменах начините, по които човешкото общество би могло да се промени без мита за „авторитета“, еднакво важно е да отбележа нещата, които *няма* да се променят. По някои причини някои хора изглежда мислят, че „анархия“ – общество без управляваща класа – е равно на „всеки за себе си“, където всеки човек трябва да си отглежда сам храна, да си строи сам къща и т. н. Такова схващане иска да внуши, че човешкото сътрудничество и търговия съществуват само защото някой командва. Разбира се, че не това е анархията и никога не е била. Хората търгуват и си сътрудничат за взаимна полза, което може да се види от милионите фирми и сделки, които вече съществуват без каквото и да било участие на „Властта“.

Супермаркетите са примери за високоорганизирано, удивително ефективно средство за дистрибуция на храна, което включва много хиляди души, никой от които не е принуден да участва насила, но всеки от които участва за своята собствена полза. Всеки, като се започне от фермерите и като се мине през шофьорите, склададжиите, касиерките, управителите на магазини и се стигне до собствениците на цели вериги от магазини, върши онова, което върши, защото поучава пари за това, което върши. От никого не е се изисква по „закон“ да произвежда и залък храна за който и да било друг човек, *обаче* стотици милиони хора се хранят, и то добре, с голямо разнообразие от хранителни продукти, с високо качество, но на ниска цена, чрез система за производство и дистрибуция, която по същността си е анархистична.

Това е резултатът от човешката природа и обикновената икономика. Там, където има нужда от някаква стока или услуга, предстои да се направят пари от доставката ѝ.

И там, където предстои да се правят пари, ще има и определен брой хора – или групи от хора – конкуриращи се за тези пари, като се опитват да произведат стоки, които са по-добри и по-евтини. Такава система – която всъщност изобщо не е система – автоматично „наказва“ онези, чиито стоки са с по-ниско качество или са твърде скъпи, и награждава онези, които намират начин да осигурят на хората онова, което искат, на по-добра цена. И освобождаването от мита за „авторитета“ ни най-малко няма да попречи на това.

Всъщност, суеверието, наречено „авторитет“, постоянно пречи на хората, които се опитват да се организират за взаимна полза чрез отхвърляне на „данъци“, изисквания за разрешителни, регламенти, инспектори и други „законни“ пречки по пътя. Дори „законите“, които уж са предназначени за защита на потребителите, обикновено не правят нищо, освен да *ограничат* възможния избор на потребителите. Крайният резултат е, че много бизнесмени, които иначе би трябвало да се фокусират върху производството на по-добри стоки на по-добра цена, се фокусират върху лобирането пред хората от „Властта“, за да направят неща, които да попречат на конкурентните фирми или да ги разрушат. Понеже механизмът на „Властта“ винаги представлява използване на сила, той изобщо няма нищо общо с конкуренцията; той може само да я спъва. С други думи, вместо да бъде съществен за едно организирано общество, митът за „авторитета“ е най-голямата *пречка* пред организирането на човешките същества за взаимна полза.